

A fogyasztás a kapitalizmus megjelenése óta alapjaiban formálta át a világot politikai, gazdasági és társadalmi szinten egyaránt, valamint továbbra is meghatározó mozgatórugója lesz, legalábbis a nem távoli jövőben mindenképp. A magyar gyökerekkel rendelkező Tünde Farrand regénye jelen korunkhoz nagyon is karnyújtásnyi távolságra, mégpedig három évtizeddel később játszódik – éppen ezért üzenete húsba vágó és szívbemarkoló.

A regény klasszikus disztópia sémájára épül: adott egy társadalmi tagozódás, amelyben egyes rétegeknek nagyon jó, míg másoknak nem. Egy, általában az alsóbb osztályba tartozó illetővel történik valami, amely események egész láncolatához vezet, ami egyrészt lerántja a leplet a valóságos, vagy annak hitt világrendről, másrészt arra készíti a főhőst, hogy megdöntse a könnyörtelen és igazságtalan rendszert, amely a Kis-, Közép és Csúcsfogyasztók, valamint a felettük álló Tulajdonosok köré szerveződik.

Mindezek mellett gyakran valamilyen úton-módon személyes is bevonódik a makroszinten zajló eseményekbe. Jelen esetben az első ponton kívül az összes kipipálható, ugyanis a

főszereplőnek nincsen éppen rossz sora, hiszen férje építészként dolgozik. Alice megélhetési gondjai akkor kezdődnek, amikor férje, Philip szőrén-szálán eltűnik. Természetesen férje felkutatására indul, ami során szembesül a valódi igazsággal.

Mi Alice aggodalmainak gyökere, a nyilvánvalón túl? A képlet, amelyen egyszerű, olyan szörnyű és embertelen is: pénz hiányában csökken a fogyasztási szint, veszélyeztetve az egyik legalapvetőbb emberi szükséglethez kapcsolódó lakhatáshoz való jogot. A gazdaság számára haszontalan egyének körét a munkaképtelenek bővítik, akikre embertelen és szívtelen sors vár.

A Farkasország rólunk és nekünk szól. Éppen ezért unhatnánk is, de mégsem tesszük, mert Farrand által elképzelt jövő egyáltalán nem irreális, hiszen számos vonása már ma is létezik, és amelyek általában véve életünk szerves részévé váltak. Így válik nagyon is testközelivé és húsba vágóvá Alice története. Már túlléptünk a „mi lenne, ha” kérdést, és a „mit tennék vagy tegyünk” vált aktuálissá. És azért, lássuk be, kicsit közelítünk az író által vizionált jövő felé.